

[Egon Jensen.]

ikke bliver solgt stort mere af det dyre af den grund? Stort set så sker ændringen jo efter devisen, at hvad vi sætter til på gryn-gerne, det henter vi ind på karrusellerne.

Jeg har godt nok bemærket mig, at finansministerens „køb dansk“-propaganda ligesom har sneget sig ind i dette lovforslag, idet snaps og akvavit beskattes efter en lavere skala, nemlig 81 kr. 30 øre, i stedet for 120 kr. pr. liter for spiritus med alkoholindhold på 100 pct. Det skal finansministeren ikke høre ondt for, men man kan ikke undlade at få en mistanke om, at det er dette, der skal få resten til at glide ned sådan rent lovmæssigt, for vi vil da alle sammen være med til at gøre drammen billigere. Skam få den, som ikke vil være med!

Men her har man altså en differentieret afgift. Det afviste man, da det drejede sig om chokolade- og sukkervareafgiften, men her kan det altså pludselig lade sig gøre. Det drejer sig for snapsens vedkommende, har jeg forstået, om en beskeden nedsættelse af prisen på 1 kr. 49 øre og 3 kr. for henholdsvis halv- og helflasker. Til gengæld stiger spritfabrikkernes andre produkter såsom CLOC Gin og CLOC Vodka med 3 kr. 60 øre og ca. 4 kr. Det fremgår også af den opstillede tabel, at de dyre cognacmærker falder med fra godt 5 kr. til godt 12 kr., medens både indført gin, portugisisk cognac og whisky stiger fra 5 kr. til 9 kr. Selv om den dyre cognac falder med disse beløb, er jeg helt sikker på, at der ikke kommer et nyt publikum hertil, men jeg er temmelig sikker på, at der bliver et mindre publikum til de billigere spiritusvarer. Nu ved vi jo, at de mange udenlandsrejser har givet den danske befolkning eller i hvert fald et bredt udsnit af den andre drikkevaner end før, hvor det var øl og snaps, der var det dominerende, og det rammer man altså nu uden tilsyneladende at opnå andet.

Det er en forkert tendens, selv om vi taler om spiritus. Afgiften vender den tunge ende nedad, og det kan vi ikke være tilfreds med. For os er det spørgsmålet at undgå for store skævheder i afgiftsbelastningen i forhold til befolkningsgruppernes økonomiske formåen, og her retter man ikke op, men gør skævhederne mere udtalte.

Når man er inde på ændringer og skal have presset lovforslag igennem, hvorfor har man

så helt bevæget sig uden om det, der er så populært, f. eks. øl og bordvin? Her har man ikke bemærkninger at gøre og er ikke kommet med forslag. Er det sådan, at finansministeren har tanker i den retning? Nu kan vi jo beklage, at den billige spiritus bliver dyrere og den dyrere spiritus billigere, og så kommer jeg til at tænke på vittigheden om manden, der beklagede sig til forsikringsselskabet over, at han havde fået for lille erstatning, fordi hans ene ben var blevet kortere. Svaret var, at til gengæld var det andet så meget længere, men det er jo i og for sig en fattig trøst i denne forbindelse.

Jeg har tidligere udtalt, endda flere gange, at vi ikke er tilhængere af en sådan stykkevis løsning, men at vi ønskede på saglig vis at se på afgiftsbelastningen i bredere sammenhæng, men det mener finansministeren ikke kan lade sig gøre; det vil tage for lang tid, siger ministeren. Må jeg hertil sige, at hvor der er god vilje, er der også en vej, og selv om det skulle tage lidt længere tid, var det at foretrække for løsninger, der for os at se ingen løsninger er. Det er et vanskeligt og et ømtåligt område, vi bevæger os på, men netop derfor har vi tilbudt at medvirke til en bredere løsning, og det tilbud vil jeg anmode finansministeren om at overveje endnu en gang. Det er i og for sig ikke spørgsmål om bare at komme pø om pø med ændringer forskellige steder uden at have et overblik.

Ligesom i lovforslaget om ændring af chokolade- og sukkervareafgiften anfører finansministeren, at det af hensyn til erhvervet er nødvendigt, at lovforslaget færdiggøres inden udgangen af februar i år; for chokolade- og sukkervareafgiften var det inden jul. Ja men på den måde får vi jo ikke mulighed for en dybtgående revision, men kun for, som jeg sagde før, stykkevise løsninger, som vi tvivler på er holdbare, og som i hvert fald kan hindre andre og måske bedre løsninger. Men det må jo være efter den opfattelse, at det er finansministerens prioritering, og at folkettinget ikke får mulighed for at prioritere. Vi har aldrig i dette ting turdet forsøge en generel nedsættelse af afgifterne. Det kunne jo godt være, det ville give finansministeren flere penge i kassen, men man tør vel dårligt tænke så utraditionelt i disse tider.

Selv om det ikke hører ind under dette lovforslag, vil jeg gerne stille et spørgsmål